THE CHURCH WEEKLY

Vol IX | SUNDAY 24 TH APRIL 1955 | PRICE 2 ANNAS A COPY | NO. 17

THE MAGNETISM OF SACRIFICE

Father Laurence S. Jackson, M A. L. Th. H. C. F.

II

THE EFFECT OF THE CROSS ON US

Now we have considered the circumstances which made Our Lord say, "I if I be lifted up will draw all men to Myself." We have considered the message of hope which Jesus sent to the Greeks. The alternate visions of a world-wide Kingdom of Christ has been brought before our eyes. We have seen the result of Our Lord's choice, and we have shewn that Our Lord's words have been vindicated. He could have been a mighty potentate, but He preferred the cruel Cross.

And we have illustrated how Our Lord has drawn men to Him in the past Has the Cross no power in these busy days of ours? Yes, I am sure it has. One has only to spend a few moments of meditation before the Cross that its all embracing power is love, the offering of self.

1. LOVE.

This is the greatest lesson the Church has to teach, the magnitude of the Love of Jesus. The wonder of it all......that He, the Spotless Lamb of God, could offer himself for sinful humanity!

Jesus Christ gave up his life for the service of men? Oh, brethren! Are we offering our Lives for others? And some of us would answer "Yes". But can we live our lives for the service of others. All around us in the busy world people are crying out for love: They desire bread, but we are so intent on our bickerings and quarrelling that we give them a stone. Jesus did not exclude any from His Divine Love. He loved all men, and if He loved all men, can we do less?

We hear on all sides the phrase "The Brotherhood of Men!" Do we realise the meaning of those words which rise so glibly to our lips, Are we not apt to use them when it suits us, relegating them to the background when we consider it would be bad policy to employ them? These words have become a mere catchword which flowery orators love to throw out to appreciating audiences at every conceivable and inconceivable opportunity. Yet in the majority of cases one would find that the term excluded certain sections of humanity which were obnoxious to the particular audience in question. It would seem that the meaning of the term has narrowed down, and is often used to express mere selfish motives. 'Yet Brotherhood' and love as we have seen is the lesson of the Cross. 'God so loved the world that he gave his only Begotten Son to the end that all who believe in Him should not perish but have the life of the ages.' Now this gives us a true conception of Love. Notice the words 'All', 'Whosoever', Christ won salvation for the whole human race upon the Cross of Calvary, and it was his all embracing love which enabled Him to do this.

Love is long suffering and surely we know that is true of Our Lord during His whole life. And it is the love of Our Lord which enabled Him to die on the Cross, and which has since inspired men and made them willing to go to any length to save the life of a fellow man, yea, even unto death. Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.'

And indeed if it requires love to enable one to lay down his life for his friends, how much more love is required to lay down our life for our enemies This is the supreme test to which anyone could be called upon to undergo, but Jesus Christ rose to the occasion, and this is the only love which should animate true Christians to-day.

As I have already hinted much of the so called love of the brethren existing at the present day might be better termed love of myself camouflaged......selfishness. How often do we hear the remark, 'My individual rights,'......Every man possesses rights, but an undue emphasis on the MY' often makes one forget that others have rights too which should be respected. Love means sacrifice, and unless we are prepared for this, we shall never know what true love is.

2. PATIENCE IN TRIBULATION.

And with this thought of Love in our mind, we will consider another reason for the magnetism of the Cross, a lesson which is bound up with that of love, namely, Patience in Tribulation. As love comes to every one of us, so sorrow and suffering are the universal lot of every human soul. They come in every walk of life.

When all is not right with us, when we are inclined to fret under the chastening hand of God, let us not presume to tell God, that not His, but our way is the best, but let us take a glance at the quiet figure on the Cross, and let our Prayer be:-

"O turn mine eyes to Thee
Teach me, Great Christ, to see

My sinful life that brought Thee
to that hour
Mine is the awful sin,
Help me to look within
My wayward heart deceived by
guilts dark power."

Then the peace of God, which passeth all understanding will fill our inmost being For if we know pain and sadness, so does He; He has experienced all the various phases of human life. He wept at the grave of Lazarus, and we are told that Jesu said, 'My soul is exceeding sorrowful, even unto death' And his agony in the garden culmination in His death ·····all these experiences enable Him truly to say, 'Come unto me all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.'

That is why the Cross makes such a great appeal to the hearts of the bereaved· Is it not strange? As John Keble says:-

"Is it not strange, the darkest hour
" That ever dawned on sinful
earth,
"Should touch the heart with softer
power
" For comfort than an Angel's
mouth?
"That to the cross the mourner's
eye should turn
" Sooner than where the stars of
Christmas burn?
"Yet so it is: for duly there
" The bitter herbs of earth are
set,
"Till tempered by the Saviour's
Prayer,
" And with the Saviour's life-
blood wet,
"They turn to sweetness and drop
holy balm,
" Soft as imprisoned martyr's
death-bed calm.

With our eyes fixed upon the crucified Lord, we can lift up our hearts to God and cry:-

"Thy way, not mine, O Lord,
"However dark it be,
"Lead me by Thine own hand,
"Choose out the path for me."
(H. Bonar, 1808—89)

Then let these two thoughts be grafted deeply upon our souls······ Love and Patience, for Love will help us to be patient, and Patience will teach us love.

3. PUNISHMENT OF SIN

And if the Cross can teach us the meaning of true Love and Patience, it has yet a sterner lesson to unfold to us, namely that sin always brings punishment in its train. What was it chiefly, do you think which made Christ shrink from the Cross? Chiefly the thought of death? Why? Because death is the punishment of sin· Man in the beginning, because he sinned against God was punished with death· therefore it was necessary that Death should be conquered by Death, in order that man should be freed from sin· And only God could do this, for it is only He, who was sinless· And so it was. Jesus Christ, God the Son took upon himself the sins of the world Think what that must have meant to a perfect being. The weight of sin was so real to His sensitive mind, that it blotted out the presence of His Father, wringing from him that pitful cry, 'My God, My God, why hast Thou forsaken Me? The death of Christ is so typical of what happens in this life. Jesus Christ the spotless Lamb of God suffered for the guilty, and to-day how often do little innocent babies suffer for the sins of their parents, born into the world often maimed and blind? How often is a young wife compelled to live in poverty on account of the drunken habits of her husband· And one might multiply examples

CONCLUSION. Death not the end. The Life Everlasting.

Lastly the Cross teaches us that death is not all· The Cross is the finger post pointing to the Life of the Hereafter, with Christ It leads us on to His Ressurection, His Ascension and the life of Heaven. But the image of the Cross never fades, for when Our Lord appeared to his Disciples, the print of the nails still appeared plainly in His hands and feet, and He has carried those scars even to His throne in heaven, where He ever intercedes for us. To the man of the world, when Our Lord died, His work appeared to have died with Him. But WE know it is not so, His work was only begun, and it is being continued and perfected in His Holy Church today. So our work for the Lord will not cease when we die, but will go on bringing forth fruit to perfection. Then let us ever keep our eyes fixed on the Cross, and let us as Disciples of Jesus Christ who know the Magnetism of the Sacrifice of the Death of Christ upon His Cross, take up our own Cross, and follow in His steps· Let the imprint of the Cross ever remain fresh upon our souls and let us always strive to remember the words (which are our College scroll), Via Crucis," "The way of the Cross is the way of Light." Amen.

IN THE NAME OF THE FATHER, AND OF THE SON, AND OF THE HOLY GHOST.

നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണം 21

തിരുവചനപ്രകാരം മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു

(റവ. ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ് എം. ഏ. എസ്. ടി. എം.)

അപ്പോസ്തോലിക വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ മരണത്തിന്റെശേഷം പാതാളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി എന്ന ഭാഗം നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഇല്ല എങ്കിലും ആ സത്യം വേദാനുസരണമത്രെ. ആത്മാവിൽ അവൻ ചെന്നു, പണ്ടു നോഹയുടെ കാലത്തു പെട്ടകം ഒരുക്കുന്ന സമയം ദൈവം ദീർഘക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ അനുസരിക്കാത്തവരായി തടവിലുള്ള ആത്മാക്കളോടു പ്രസംഗിച്ചു. (1 പത്രോസ് 3. 19) എന്ന വേദഭാഗമാണ് അതിന് ആധാരമായിരിക്കുന്നതു്.

നമ്മുടെ കർത്താവു മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതിനെക്കുറിച്ചു നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ ആദിമരൂപങ്ങളിൽ "തിരുവചനപ്രകാരം" എന്നുകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു.

"Rose again on the third day according to Scriptures എന്ന പദപ്രയോഗം നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ മാത്രമല്ല. Dedication creed (See Bettenson·.H· Documents of the Christian Church page 57-66) ലും മറ്റു് ആദിമകാലത്തെ പല വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാലക്രമേണ "തിരുവചനപ്രകാരം" എന്നുള്ളതിനു പകരം "തിരുമനസ്സായപ്രകാരം" എന്നായി.

ദൈവതിരുമനസ്സിന്റെ വെളിപ്പാടു തിരുവചനമാകയാൽ പ്രസ്തുത രൂപഭേദം സ്വീകാര്യമാണെങ്കിലും തിരുവചനപ്രകാരം എന്നുള്ള പ്രയോഗം വീണ്ടും പ്രചാരത്തിൽവരുന്നതു പ്രയോജനപ്രദമത്രെ. തിരുമനസ്സായ പ്രകാരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങി എന്നും തിരുവചനപ്രകാരം മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നും രണ്ടു സ്ഥാനത്തായി ഇവ രണ്ടും ചേർക്കാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ കർത്താവു മൂന്നാംദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നു സ്വമരണത്തിനു മുമ്പുതന്നെ അരുളിച്ചെയ്തതാണല്ലോ. നിങ്ങൾ ഈ മന്ദിരം പൊളിപ്പിൻ. മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഞാൻ അതു പണിയും എന്നു സ്വന്തശരീരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മശിഹാതമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ കൈസറിയാ ഫിലിപ്പിയായിൽ വച്ചുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിനുശേഷം അൻമുതൽ യേശുതാൻ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നിട്ടു മൂപ്പന്മാർ, മഹാപുരോഹിതന്മാർ, ശാസ്ത്രിമാർ എന്നിവരാൽ പലതും സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടുകയും, മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും വേണ്ടതു് എന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി. (മത്തായി 16. 21 കൂടാതെ മത്തായി 20. 19, മർക്കോസ് 9. 31, 10.34 ലൂക്കോസ് 13. 32, 18. 33 ഇവ നോക്കുക.)

തിരുവചനപ്രകാരം എന്നുള്ള ഭാഗം ആദിമ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിൽ കടന്നുതന്നെ I. കോരി. 15....ൽ അതു തെളിവായി വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽനിന്നായിരിക്കണം. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരുവെഴുത്തുകളിൻപ്രകാരം മരിച്ചു് അടക്കപ്പെട്ടു തിരുവെഴുത്തുകളിൻപ്രകാരം മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. (I. കോരി. 15. 3,4)

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെക്കുറിച്ചു വി. മത്തായി 28, മർക്കോസ് 16, ലൂക്കോസ് 24, യോഹന്നാൻ 20,21, 1. കോരി. 15 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാകൃതമനുഷ്യനു തെളിയിക്കുവാനോ എതിരു പറയുവാനോ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത ഒരു അദ്വിതീയസംഭവമത്രേ മൂന്നാംനാളിലെ കർത്താവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്. ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ മാത്രം ഇതു പഠിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവർ അതിന്റെ ചരിത്രാതീതമായ വശം വിസ്മരിക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നതു്. പീലാത്തോസാകട്ടെ, ഹേരോദാവാകട്ടെ, മറ്റു അവിശ്വാസികളിൽ ആരെങ്കിലുമോ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിനെ കാണാതെയിരുന്നതു വളരെ അന്വർത്ഥമത്രെ. ശാരീരിക കണ്ണുകളോടുകൂടിത്തന്നെ വിശ്വാസക്കണ്ണുകൾകൂടി തുറക്കപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമെ ഈ മഹൽസംഭവത്തിനു ദൃക്സാക്ഷികളാകാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായുള്ളു. ചരിത്രത്തിന്റെയും നിത്യതയുടെയും വരമ്പത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവമാകയാൽ ശാരീരികനേത്രങ്ങളും ആത്മീയദൃഷ്ടികളും ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ആയിരുന്നു ഉയിർപ്പുപെരുനാൾദിവസം അതിരാവിലെ നടന്നതു്. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവു പത്തു പന്ത്രണ്ടു പ്രാവശ്യമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി പുതിയനിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും അതിലധികം പ്രാവശ്യം കർത്താവു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കണം. ഉദാഹരണമായി ക്രൂശിൽവച്ചു സ്വമാതാവിനെ യോഹന്നാന്റെ കരങ്ങളിൽ ഭരമേല്പിക്കുവാൻ വിസ്മരിക്കാതിരുന്ന നാഥൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം തന്റെ വാത്സല്യമാതാവിനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകാണുമെന്നു ന്യായമായി ഊഹിക്കാം.

ഉയിർപ്പിനുശേഷം ലഭിച്ച ശരീരത്തിന് അടച്ചിരിക്കുന്ന മുറിയിൽ മുറി തുറക്കാതെ പ്രവേശിക്കുവാനും ഇറങ്ങുവാനും കഴിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ശ്ലീഹന്മാർ സാക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ എമ്മാവോസിലേക്കു പോയ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി ദൃശ്യമെങ്കിലും അദൃശ്യമായ രീതിയിൽ നടക്കുവാനും ആ ശരീരത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ശരീര രക്തങ്ങൾക്കു ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും മരണാനന്തരം ലഭിക്കുന്ന ആത്മീയശരീരത്തിനു ലോകത്തിൽവച്ചു ലഭിച്ച മുറിവുകൾ വഹിപ്പാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്നു നാം കാണുന്നു. ഭൗതികശരീരം ആകർഷണശക്തിക്കു വിധേയമാണെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗീയമായി ലഭിച്ച ശരീരത്തിന് ആകർഷണത്തിനു വിധേയമായോ വിപരീതമായോ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലമത്രെ ദ്രവത്വത്തിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു, അദ്രവത്വത്തിൽ ഉയിർക്കുന്നു. അപമാനത്തിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു, തേജസ്സിൽ ഉയിർക്കപ്പെടുന്നു. ബലഹീനതയിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു, ശക്തിയിൽ ഉയിർക്കപ്പെടുന്നു. പ്രാകൃതശരീരം വിതയ്ക്കപ്പെടുന്നു, ആത്മീയശരീരം ഉയിർക്കുന്നു. (I. കോരി. 15. 43,44) എന്നിപ്രകാരമുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ വി. പൗലൂസ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്.

വിശ്വാസികൾക്കു മരണാനന്തരം ശരീരത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനമുണ്ടെന്നുള്ളതിന്റെ അച്ചാരമായിരുന്നു (pledge) നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം. (1. കോരി. 15. 12,66 1. തെസ്സലോനിക്യർ 4. 14, 2. തീമോത്തി. 2. 18,) മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തതിനാൽ തന്റെ വിശ്വാസികൾക്കും ഒരു അന്തിമമായ ഉയിർപ്പുണ്ട്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിൽ സഭ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു മൂന്നു പ്രധാന കാരണങ്ങളുണ്ട്. അതിൽ ആദ്യത്തേതു പല സ്ഥലത്തും സമയങ്ങളിലും വച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷതകൾ ആണ്. അവയ്ക്കു ശ്ലീഹന്മാർ മാത്രമല്ല ആദിമസഭ മുഴുവനും സാക്ഷികളായിരുന്നു. (1. പത്രോസ് 1. 3...,5) എവിടെയെല്ലാം ശ്ലീഹന്മാർ പ്രസംഗിച്ചുവോ അവിടെയൊക്കെയും ഈ സംഭവം വിളിച്ചുപറയുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ യേശുവിനെ ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു. അതിനു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികളാകുന്നു. [പ്രവൃത്തി. 2. 32] എന്നുള്ള പല്ലവിയോടുകൂടിയത്രെ ആദിമസഭ സുവിശേഷവേല ചെയ്തുപോന്നതു്. രണ്ടാമത്തെ തെളിവ് ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയാണ്. വി. യോഹന്നാൻ 20. 3 മുതൽ 10 വരെ അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ദൃക്‌സാക്ഷി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറ കണ്ട അനേകർ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. എതിരാളികൾക്കു് ആ പുണ്യശരീരം കൊണ്ടു കാണിച്ചു ശ്ലീഹന്മാരുടെ വാക്കു മുട്ടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നുവെങ്കിൽ വീണ്ടും കൊണ്ടുവന്നു കാണിച്ചിട്ടു പ്രസംഗകരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. യഹോവയായ ദൈവം കല്ലു മാറ്റുകയും നമ്മുടെ കർത്താവു കല്ലറ വിട്ടു സ്വന്തഭവനത്തിലേക്കു യാത്രയാകുകയും ചെയ്തു. മൂന്നാമത്തെ തെളിവ്—— ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിന്റെ ശക്തി സഭയിൽ പ്രസ്പഷ്ടമായിക്കാണുന്നു എന്നുള്ളതത്രെ ഒരു വലിയതെളിവ്. വാചാമഗോചരമായ പീഡകളെ അതിലംഘിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ സഭയ്ക്കു കഴിഞ്ഞതു് ഈ ശക്തിയാലായിരുന്നു. മരണാനന്തരജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അടിയുറച്ച വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഈ ലോകശരീരത്തെ മൃഗങ്ങൾക്കു് എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ രക്തസാക്ഷികളുടെ വൃന്ദം മടിക്കാതിരുന്നതു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിലുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസത്താലും അവൻ നൽകിയ ഉയിർപ്പിൻശക്തിയാലുമായിരുന്നു. മരിച്ച ഒരുവനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതുപോലെയല്ല ജയഭേരിയോടുകൂടി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ഒരുവനെക്കുറിച്ചു സദ്വർത്തമാനം അറിയിക്കുന്നതുപോലെയത്രെ സഭ അന്നുമിന്നും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്, പ്രസംഗിക്കുന്നതും. ജയിക്കുന്നവനും ജയിക്കുവാനുള്ളവനുമായി' ഇരിക്കുന്നവനും, ഇരുന്നവനും, വരുന്നവനുമായി മഹത്വത്തിനും പുകഴ്ച്ചയ്ക്കും യോഗ്യനായി പാതാളകവാടങ്ങളെ തകർത്തവനായി ആർക്കും പൊട്ടിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയിരുന്ന മരണമുദ്രകൾ പൊട്ടിച്ചവനായി അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടു പുറത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു സഭ ഏക നാവാലേ പാടുന്നതു് ഇപ്രകാരമത്രെ. ഹേ! മരണമേ! നിന്റെ ജയം എവിടെ? ഹേ! മരണമേ! നിന്റെ വിഷമുള്ളു് എവിടെ?............ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നമുക്കു ജയം നൽകുന്ന ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം.

....(0)....

ഹോമോ ഊസിയോസ്

(HOMO-OUSIOS)

(ഫാദർ വി. സി. ശമുവേൽ എം. ഏ., ബി. ഡി.)

ഈ പദത്തെപ്പറ്റി ചർച്ചുവീക്കിലിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകണ്ട പ്രതിപാദനം വായിച്ചശേഷം ഇതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നു് തോന്നി. അതുമൂലം ഈ ലേഖനം എഴുതുന്നതാണ്. "സാരാംശത്തിൽ സമത്വമുള്ള" എന്നു് നാം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ചൊല്ലിവരുന്ന ഭാഗത്തിന്റെ ഗ്രീക്കുമൂലത്തിലെ വാക്കാണ് "ഹോമോ ഊസിയോസ്" ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ശരിയായ പഠനം നടത്തണമെങ്കിൽ തത്വപരം, വേദശാസ്ത്രപരം, ചരിത്രപരം ആദിയായ പല സംഗതികളാരായേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. തൽക്കാലം സമയമനുവദിക്കാത്തതുമൂലം അതിനിപ്പോൾ ഒരുമ്പെടുന്നില്ല. പദത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അർത്ഥമെന്തെന്നു് വ്യക്തമാക്കുവാൻ മാത്രമിവിടെ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം.

നമുക്കു് ഗ്രീക്കിനേക്കാൾ സുറിയാനി പരിചയമുള്ളതിനാൽ ഗ്രീക്കുപദത്തിന്റെ സുറിയാനി തർജ്ജിമവച്ചുകൊണ്ടു് കഴിവതും ചർച്ച ചെയ്തശേഷം, അതുകൊണ്ടു മതിയാകാതെ വരുന്ന ആശയങ്ങൾ വെളിവാക്കുവാൻ മാത്രം ഗ്രീക്കുപദം നോക്കുവാനാണുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. നാമുപയോഗിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ "ഹോമോ ഊസിയോസ്" എന്ന പദം "ശ്വേബൂസിയാ"എന്നാണു തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ചില പുരാതനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ "ബാറൂസിയാ" അഥവാ "ബാറിസൂസോ"എന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. "ഊസിയാ" എന്നതു് ഗ്രീക്കുപദവും, "ഈസൂസോ അതിന്റെ സുറിയാനി തർജ്ജിമയുമാണ്. ഈ മൂന്നു വാക്കുകളും കൂട്ടുപദങ്ങളത്രേ. ശ്വേ+ബൂസിയാ=ശ്വേബൂസിയാ. ബാർ+ഊസിയാ=ബാറൂസിയാ. ഹോമോ+ഊസിയോസ്=ഹോമോഊസിയോസ്. സ്വതന്ത്രമായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഗ്രീക്കിലെ "ഹോമോ" ഹോമോസ്"എന്നും സുറിയാനിയിലെ "ബാർ" "ശ്വേ" ഇവ "ബ്രോ" "ശവ്യാ" എന്നുമായിരിക്കും. ഗ്രീക്കു തത്വചിന്തയിൽ ഒരു വലിയ സ്ഥാനമുള്ള പദമാണ് "ഊസിയോ". അതിന്റെ താത്വികമായ പ്രാധാന്യമിവിടെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിൽ ഖേദിക്കുന്നു. "ബാർ" "ശ്വേ" "ഹോമോ" ഈ പദങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടിലെ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുവാൻ മാത്രം "ഊസിയാ"യെക്കുറിച്ചു ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതായിരിക്കും.

"ബാർ" എന്നതു് "ബ്രോ"യുടെ ലോപമാണെന്നു് മുകളിൽകണ്ടുവല്ലോ. അതിന്റെ സാധാരണയർത്ഥം "പുത്രൻ" എന്നാണ്. വേറൊരർത്ഥമതിനുള്ളതൊരുദാഹരണം കൊണ്ടുവ്യക്തമാക്കാം "ബാർ ബൈത്തോ ലാൻ"—ബൈത്തോ=വീടു്, ഭവനം. ലാൻ=നമുക്കു്, നമ്മെ, നമ്മോടു്. (ഇംഗ്ലീഷിലെ **accusative case**.)ഈ പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം "നാമുമായി ഭവനബന്ധമുള്ളവൻ" എന്നാണ്. ഭവനബന്ധമൊന്നു്, അതിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നവരൊന്നിലധികം. എന്റെ ബാർ ബൈത്തോയും ഞാനും രണ്ടുപേരാണ്. ഞങ്ങളുടെ ഭവനബന്ധമൊന്നത്രേ. ഈ ആശയംവച്ചുകൊണ്ടു് വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ "സാരാംശത്തിൽ സമത്വമുള്ള" എന്നു് നാം ചൊല്ലുന്ന ഭാഗം ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. സുറിയാനിയിലതു് "പിതാവുമായി ബാറൂസിയാ ഉള്ള" എന്നായിരിക്കും. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ഊസിയാ—അഥവാ സാരാംശം—ഒന്നു്, അവർ രണ്ടാളത്വങ്ങൾ, എന്ന അർത്ഥം ലഭിക്കും. ഒരു നോട്ടത്തിലിതു ശരിയാണെന്നു തോന്നിപ്പോയേക്കാം. "ഊസിയായുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കയാണെ

ങ്കിൽ ഇതു് സർവത്ര പിശകാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാകും. അതു് വ്യക്തമാക്കുവാൻ "ഊസിയാ"യുടെ അർത്ഥമെന്തെന്നു സംക്ഷിപ്തമായി ചിന്തിക്കാം.

ഗ്രീക്കുതത്വചിന്തയിൽ "ഊസിയാ"ക്കു് പ്രധാനമായി മൂന്നർത്ഥങ്ങൾ കാണാം. ഒന്നു് പ്ളേറേറായുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറേറതു് രണ്ടും അറിസ്റ്റോട്ടിലിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലുമുള്ളതത്രേ. പ്ളേറേറായും അറിസ്റ്റോട്ടിലും ക്രിസ്തുവിനു മുൻപു് നാലാം ശതകത്തിൽ ഗ്രീസിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു, പിന്നീട്ടുണ്ടായ സർവപാശ്ചാത്യ തത്വചിന്തയ്ക്കുമടിസ്ഥാനമിട്ട രണ്ടു് ചിന്താകേസരികളായിരുന്നു. ആശയം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ആദ്യമേ അറിസ്റ്റോട്ടിലിൻെറ വ്യാഖ്യാനം നോക്കാം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ "ഊസിയാ"ക്കു് പ്രധാനമായി രണ്ടർത്ഥങ്ങളുണ്ടു്. ഒന്നു്, ഈ വസ്തു (this thing) ഉദാഹരണമായി ഞാനിപ്പോളെഴുതുവാനുപയോഗിക്കുന്ന "ഈ മേശ." ഇവിടെ "ഈ" അഥവാ "ഇതു്" എന്ന ചൂണ്ടുപദം ഏതൊരു വസ്തുവിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ ആ വസ്തു. അതൊരു പ്രത്യേക (particular)വസ്തുവാണു്. ഒരു വാചകത്തിലതു് ആഖ്യ (Subject)യായി മാത്രമേ നിൽക്കുകയുള്ളു. ഈ ആശയം വിശദമാക്കുന്ന അർത്ഥത്തിനു് അറിസ്റ്റോട്ടിൽ പ്രാഥമിക ഊസിയാ (primary ousia)എന്നു പറയും. രണ്ടു്, എൻെറ മുമ്പിലുള്ള ഈ വസ്തുവിനെ ഞാൻ "മേശ"യെന്നു നാമകരണം ചെയ്യുന്നതിനിടയാക്കുന്ന "മേശത്വം" (tableness) ഇതു് അറിസ്റ്റോട്ടിലിൻെറ ഭാഷയിൽ ദ്വിതീയ ഊസിയാ (secondary ousia)യാണു്. ഈ വസ്തുവിനെ മാത്രമല്ല ഞാൻ "മേശ"യെന്നു നാമകരണം ചെയ്യുന്നതു്. ഇതിനോടു സദൃശ്യമായ ഏതിനേയും ഞാൻ "മേശ" എന്നു വിവക്ഷിക്കും. അതിൻെറ കാരണം ആ ഓരോ വസ്തുവിലും, ഈ വസ്തുവിൽ കാണുന്ന "മേശത്വം" സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി എൻെറ മനസ്സു് (mind) ദർശിക്കുന്നതാണു്.

ഈ ആശയം മനസ്സിൽ കരുതി "ബാറൂസിയാ"ഉപയോഗിച്ചു നോക്കുക. മേശയുടെ "ഊസിയാ" അറിസ്റ്റോട്ടിലിൻെറ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ "മേശത്വ"മാണല്ലോ. അതു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഓരോ വസ്തുവും പരസ്പരം ബാറൂസിയാകളാണു്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ പിതാവും പുത്രനും തമ്മിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് പറയുന്ന പക്ഷം, ബഹുദൈവവിശ്വാസമായിരിക്കും ഫലം. മേശകളെ തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്നതു് "മേശത്വം എന്ന പൊതുഘടകമാണു്. നാമെല്ലാവരും മനുഷ്യരാണല്ലോ. അതിൻെറ കാരണം "മനുഷ്യത്വം" പൊതുഘടകമായി നമ്മിലുള്ളതത്രെ. ഇവിടെ "മേശത്വം" "മനുഷ്യത്വം" ആദിയായവയെല്ലാം വർഗ്ഗനാമങ്ങളാണു്. "ദൈവത്വം" ഒരു വർഗ്ഗനാമമായി നാങ്കല്പിച്ചു് അതു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രണ്ടാളത്വങ്ങളായി പിതാവിനേയും പുത്രനേയും കരുതുന്നതിനു മാത്രമേ അറിസ്റ്റോട്ടിലിൻെറ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ "ഊസിയാ സഹായിക്കുകയുള്ളു. ഇതു് ബഹുദൈവവിശ്വാസമാണു്. ഇതു് ത്രിത്വവിശ്വാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമല്ല. ദൈവമൊരു വർഗ്ഗ (genus) ത്തിൽ പെട്ടവനല്ല. അദ്വിതീയ (unique)നാണു്. അദ്വിതീയമായ ദൈവത്വത്തിൻെറ അപ്രമേയ നിത്യത്വത്തിലാണു് പിതാവും പുത്രനും ഏകത്വമായിരിക്കുന്നതു്. ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കുവാൻ അറിസ്റ്റോട്ടിലിൻെറ മേൽവിവരിച്ച "ഊസിയാ" വ്യാഖ്യാനാടിസ്ഥാനത്തിൽ "ബാറൂസിയാ" പര്യാപ്തമല്ല. അതുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു "ബാറൂസിയാ"വേണ്ടെന്നു വച്ചു് "ശോബ്യൂസിയാ" തന്നെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലുപയോഗിച്ചു പോരുന്നതു്.

"ഊസിയാ"യുടെ മൂന്നാമത്തെ അർത്ഥം പ്ളേറേറാനൽകുന്നതാണു്. അദ്ദേഹമുദ്ദേശിച്ച അർത്ഥം, ഇരുപതു കൊല്ലക്കാലത്തോളമദ്ദേഹത്തിൻെറ ശിഷ്യപദത്തിൽ കഴിഞ്ഞഅറിസ്റ്റോട്ടിൽപോലും,മനസ്സിലാക്കിയില്ലായിരുന്നു. അതൊരു വാചകത്തിലിങ്ങനെ വിവരിക്കാം. സാർവ്വത്രികമായ വർഗ്ഗനാമ (universal)ത്തിനും, അതിലുൾപ്പെട്ട ഓരോ പ്രത്യേക വസ്തു (particular) ക്കൾക്കും സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ സാധ്യത നൽകുന്ന സുശക്തമായ തത്വമാണു് "ഊസിയാ" ഈഅർത്ഥവും ത്രിത്വവിശ്വാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഹായകമല്ല. അദ്വിതീയമായ (unique) ദൈവത്വത്തിൽ നിത്യമായ ത്രിത്വമുണ്ടെന്നാണു് ക്രിസ്ത്യാനി വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ഈ ആശയം വിശദമാക്കുവാൻ അറിസ്റ്റോട്ടിലിൻെറ ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനമേ സ്വല്പമെങ്കിലും ഉപകരിക്കയുള്ളു. അതെങ്ങിനെയെന്നു് വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. "ഈമേശ" എന്ന പ്രത്യേകവസ്തുവാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥം. "ഈമേശ എന്നു പറയുമ്പോൾ "ഈ" എന്ന ചൂണ്ടുപദം വെളിവാക്കുന്ന പ്രത്യേക വസ്തുത്വവും "മേശത്വം" എന്ന വർഗ്ഗനാമവും മാത്രമല്ല അതിലുള്ളതു്. ഞാനുപയോഗിക്കുന്ന ഈ മേശയ്ക്കുഒരുസ്ഥായിത്വം (permanence) ഉണ്ടു്. ഇതു് ഈ സ്ഥലത്തു നിന്നും നീക്കുകയോ, നാളെ ഞാനതിനെ പരിശോധിക്കുകയോ! ചെയ്യുമ്പോഴും ഈ മേശ തന്നെയാണു്. പിതാവും ദൈവത്തിനു് നിത്യമായ സ്ഥായിത്വമുണ്ടു്. അങ്ങിനെ

(ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

	ഏപ്രിൽ	മേടം
ഞായർ	24	11
തിങ്കൾ	25	12
ചൊവ്വാ	26	13
ബുധൻ	27	14
വ്യാഴം	28	15
വെള്ളി	29	16
ശനി	30	17

Thought for the Week

Remember that Christianity is not just another religion of individual salvation differing only in having a different plan of salvation to offer It is the one and only religion of world-redemption. We are members of the family of God; when we come to Him in Christ, it must be in the company of our brothers and sisters.

Archbishop Temple.

THE CHURCH WEEKLY

കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടും സുവിശേഷദൗത്യം

ലോകചരിത്രത്തിലെ ഏററവും ഹൃദയാവർജ്ജകമായ സംഭവവിശേഷങ്ങളിലൊന്നാണ് വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളന് യേശുക്രിസ്തു കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു നൽകിയ രക്ഷാവാഗ്ദാനം. ആയുസ്സു മുഴുവൻ മോഷണത്തിലും ഇതര ഹീനവൃത്തികളിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ടു മനുഷ്യാധമന്മാരുടെ നടുവിലാണ ലോകചരിത്രത്തിലെ ഏററവും പരിശുദ്ധനായ ലോകഗുരുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചതെന്നുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. കലാനിർമ്മിതിയിൽ പശ്ചാത്തലസംവിധാനം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണെന്നു കലാകാരന്മാക്കറിയാം. ഏററവും കറുത്ത ഒരു ബോർഡിൽ ചോക്കുകൊണ്ട് എഴുതുന്നതും ഒരു വെള്ളക്കടലാസിൽ അതേ ചോക്കുകൊണ്ടെഴുതുന്നതും തമ്മിലുള്ള തെളിച്ചവ്യത്യാസം അനുഭവവേദ്യമായ ഒരു സാധാരണ സത്യമാണ്. അതുപോലെ ഏററവും ഇരുണ്ട ഒരു പശ്ചാത്തലം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാററു തെളിഞ്ഞു കാണുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നെന്നു ലോകരക്ഷാമാർഗ്ഗം സംവിധാനം ചെയ്ത ജഗന്നിയന്താവിന് അറിയാമായിരുന്നു എന്നു തോന്നുമാറു രണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ നടുവിലാണ് ദൈവപുത്രൻ കുരിശിക്കപ്പെട്ടതു്. രണ്ടു കൈകളും കാലുകളും മരത്തിൽ തറച്ചിരുന്ന മൂന്ന് ആണികളിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നയവസരത്തിൽ ഈ മൂന്നുപേർ ഏതുവിധമാണ് അവരുടെ പീഡനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചതെന്ന് ജീവിതത്തിൽ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുന്നവർ ഇരുന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. പരാജയവും, നിരാശയും, രോഗപീഡകളും, അനർഹമായ അപവാദങ്ങളും, ഹേമബന്ധനങ്ങളും നേരിടുമ്പോൾ ആ മൂന്നു കുരിശുകൾ കാൽവറിക്കുന്നിൽ നാട്ടിനിറുത്തിയിരിക്കുന്ന രംഗത്തിലേക്കു രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾ മറികടന്ന് എത്തിനോക്കുവാൻ നമുക്കു ക്ഷമയുണ്ടാകണം. കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തു കല്പിച്ച ഏഴു വചനങ്ങളിൽ "എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു" എന്നും "സകലതും നിവൃത്തിയായി" എന്നുമുള്ളതു് അവസാനത്തെ വചനങ്ങളാണ്. "പിതാവേ അവർ എന്തുചെയ്യുകയാണ് എന്നറിയായ്കയാൽ അവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ", "ഇതാ നിന്റെ മകൻ", "ഇതാ നിന്റെ മാതാവ്" "ഇന്ന് നീ എന്നോടുകൂടി പറുദീസായിൽ ഇരിക്കും" എന്നീ നാലു വചനങ്ങൾ മററുള്ളവരുടെ ഹൃദയഭാരങ്ങളിലേക്കു തന്റെ ശ്രദ്ധ ആ സന്ദർഭത്തിലും തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. സാഹചര്യങ്ങളെ അവലംബിച്ച് നമ്മുടെ സ്വഭാവം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ള സാമാന്യവാദം ഇവിടെ നിരർത്ഥകമാകത്തക്ക ആത്മചൈതന്യമാണ് ആ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതു്. "നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്ക"വാൻ പഠിപ്പിച്ച കർത്താവ് ഏററവും അന്ധകാരാവൃതമായ ആ അനുഭവഭാരം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അന്യരുടെ വൈഷമ്യങ്ങളിലേക്കു ശ്രദ്ധതിരിച്ചു. തന്നെ പീഡിപ്പിച്ച അയൽക്കാർ, തന്റെ സമീപം നിന്നിരുന്ന പ്രിയമാതാവ്, ശിഷ്യൻ, തന്റെ സമീപം കുരിശിക്കപ്പെട്ടു കിടന്ന കള്ളന്മാർ ഇവരുടെയെല്ലാം പ്രയാസങ്ങളിൽ താൻ സഹതപിച്ചു. ആശ്വാസവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥിച്ചു. അയൽക്കാരനോടു ചെയ്യേണ്ടതു നിർവഹിച്ചശേഷം മാത്രമേ തന്റെ ശാരീരികവും, ആന്തരികവുമായ വേദനകളിലേക്കു യേശുക്രിസ്തു കണ്ണുതിരിച്ചുള്ളു. "ദൈവമേ! നീ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്തു്" എന്ന് അപ്പോൾ മാത്രമേ ചോദിക്കുന്നുള്ളു. ദാഹിക്കുന്നു എന്ന് അപ്പോൾ മാത്രമേ ചിന്തിക്കയുണ്ടായുള്ളു. എല്ലാം നിർവഹിച്ചശേഷം "സകലവും നിവൃത്തിയായി" എന്നു സമാധാനപ്പെട്ടു കൊണ്ട് ആ ദുരന്തനാടകം അവസാനിച്ചു.

കുരിശിലെ ആ പാഠം സഭാസമാധാനപരിശ്രമങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരവസരമാണ സമാഗതമായിരിക്കുന്നതു്. പ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ അംഗീകരണം സിദ്ധിക്കാതെ സമാധാനവ്യവസ്ഥകൾ നിർജ്ജീവങ്ങളായി നിലകൊള്ളുകയാണ്. ഇപ്പോൾ പീസ് ലീഗ് വ്യവസ്ഥകളായി അറിയപ്പെടുന്ന സന്ധിവ്യവസ്ഥകളെ ഭേദപ്പെടുത്തി ഒരു സമാധാനത്തിന് ഒരു കാലത്തും ആരും തയ്യാറാകുമെന്ന് ആശിക്കേണ്ടതില്ല. പീസ്‌ലീഗ് വ്യവസ്ഥകൾ പ. പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനി അംഗീകരിച്ചു സമാധാനം കൈവരുമെന്നും ആരും സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെ [illegible] പാത്രിയർക്കീസു പക്ഷത്തെ തിരുമേനിമാരുടെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ അഭ്യർത്ഥനകൾക്കു സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച മറുപടി സുവ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അന്ധകാരാവൃതമായ ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ സന്ധിസംസ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപവാസികളും പീസ് ലീഗ് പ്രവർത്തക കമ്മിററിയും അനുഭാവികളും അതീവ ദുർഘടതരമായ ഒരു ഘട്ടത്തെയാണ് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു്. ചരിത്രം ആവർത്തിച്ചിരിക്കയാണ്, ചിങ്ങവനം വ്യവസ്ഥകൾക്കു ലഭിച്ച മറുപടിയിൽ നിന്ന് അര ഇഞ്ചു പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മറുപടി വീണ്ടും പ. സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ സമാധാനം വേണമെന്നുള്ളവർ രണ്ടിലൊന്നു ചെയ്യുകയേ ഗത്യന്തരമുള്ളു. ഒന്നുകിൽ പ: പാത്രിയർക്കീസുബാവാതിരുമനസ്സിലെ അനുമതി കാത്തിരിക്കാതെ പീസ് ലീഗു വ്യവസ്ഥയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുക, അതിനു തയാറില്ലെങ്കിൽ പ: പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമേനി തന്നെ പല പ്രാവശ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് കല്പനയിൽ പറയുന്നതുപോലെ സമുദായക്കേസ്സ് അവസാനിപ്പിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടാത്ത ഒരു കേസു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാനുള്ള അനുസരണക്കേടു ഇനിയും പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷം തുടരാതിരുന്നാൽ മതി. സ്വത്തുക്കൾ സംബന്ധിച്ചും അവരവരുടെ കൈവശമുള്ള പള്ളികൾ സംബന്ധിച്ചും, ഒരുപരസ്പരധാരണയിൽ കേസു അവസാ

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

വിശ്വാസ പൂർത്തീകരണത്തിന്റെ സൌഭാഗ്യം

(എം. ററി.)

"തോമാസ് അവനോട്. എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളോവേ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്: നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്നു പറഞ്ഞു."

(വി. യോഹന്നാൻ 20. 28—29)

നമ്മുടെ കർത്താവ് ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിന് ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ തോമാസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കർത്താവിനെ അവർ കണ്ടു എന്നുള്ള സാക്ഷ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തോമാസ് തയാറായില്ലായിരുന്നു. "ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുതു കാണുകയും ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കൈ ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല" എന്നു തോമാസ് ശഠിച്ചു. മററു ശിഷ്യന്മാർക്ക് നേരിട്ടു കണ്ടു വിശ്വസിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചതുപോലെ തനിക്കും സാധിക്കേണ്ടതാണെന്നു തോമാസിനു തോന്നിയതിൽ അസ്വാഭാവികമായിട്ടൊന്നുമില്ല. തോമാസ് വാസ്തവത്തിൽ അവിശ്വാസി അല്ലായിരുന്നു. വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള ന്യായങ്ങളും ഒഴികഴിവുകളും കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള മനോഭാവമല്ലായിരുന്നു തോമാസിന്റേത്. ഒരു യഥാർത്ഥസത്യാന്വേഷിയുടെ ലക്ഷണമാണ് അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു തോമാസിന്റെ ആഗ്രഹത്തെ ആദരിച്ചു കർത്താവ് അതിനു നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കി. തോമാസും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മറെറാരവസരത്തിൽ കർത്താവു ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ കർത്താവിനെ കാണുവാനും തന്നെ സ്പർശിച്ചു സംശയം തീർക്കുവാനും അനുവദിക്കപ്പെട്ട തോമാസ് മഹാഭാഗ്യവാനാണെന്നു നാം വിചാരിക്കുന്നു. അപൂർവം ചിലർക്കു മാത്രം ലഭിച്ച ഈ പദവിയെക്കുറിച്ചു, നമുക്ക് അസൂയ തോന്നാനും ഇടയുണ്ട്. "എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളോവേ" എന്ന ആരാധനാവചനങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു ഗുരുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു മുഴുവനായി സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിച്ച ആ ശിഷ്യന്റെ വിശ്വാസദൃഢതയും ആത്മസംതൃപ്തിയും നമുക്കും ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു നാം വാഞ്ഛിക്കുന്നു.

അനുകമ്പാപൂർവം തോമാസിന്റെ ആഗ്രഹനിവൃത്തി വരുത്തിയ കർത്താവ് ആ അവസരത്തിൽ ഉച്ചരിച്ച വചനങ്ങളാണ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു പ്രത്യേകം വിഷയീഭവിക്കേണ്ടത്. "നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു. കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ." യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരും വിശ്വസിക്കുവാനുള്ളവരുമായ എല്ലാവരുടേയും വിശ്വാസത്തിനു മാർഗ്ഗദർശകമായ വചനങ്ങളാണിവ. തോമാസിനു കർത്താവിന്റെ ശാരീരികസാന്നിദ്ധ്യവും സ്പർശനവും മൂലം ലഭിച്ചതിലും മികച്ച ദിവ്യസിദ്ധിബോധവും സന്തോഷവും തന്നെ ശരീരപ്രകാരം കാണാത്തവരെങ്കിലും സജീവവിശ്വാസത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളവർക്കു ലഭ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണ്. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രൻ എന്നുമെന്നും മനുഷ്യനായി ലോകത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്നുള്ളതല്ലായിരുന്നു ദൈവഹിതം. തന്നെ ഒരിക്കലായി ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ട് നിത്യമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അദൃശ്യമായ ആത്മീയലോകത്തിലേക്കു താൻ തിരിച്ചുപോയി. ആ ലോകം അദൃശ്യമെങ്കിലും വിദൂരമല്ല. അതു നമ്മെ ചുററിയിരിക്കുന്നു. തോമാസിനു ലഭിച്ചതിലും ആഴമായ വിധത്തിൽ കർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും അനുഭവം അനേക നൂററാണ്ടുകൾക്കുശേഷം ജീവിക്കുന്ന നമുക്കു ലഭ്യമാണ്.

"എന്റെ കല്പനകൾ ലഭിച്ചു പ്രമാണിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്റെ പിതാവു സ്നേഹിക്കുന്നു, ഞാനും അവനെ സ്നേഹിച്ചു, അവന് എന്നെത്തന്നേ വെളിപ്പെടുത്തും." (യോഹ. 14. 21) നമ്മുടെ കർത്താവു നമുക്കായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള എററവും വലിയ ദാനമാണ് ഇതു്. നാം തന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുകയും തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. എപ്പോഴും നമ്മോടുകൂടെ ഇരിക്കുവാനും, നമ്മെ വഴിനടത്തുവാനുമായി തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ താൻ അയച്ചിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു കർത്താവിനെ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു.

സാധാരണക്കാരായ നമ്മുടെ അനുഭവത്തിനപ്പുറമായ ഒരു കാര്യമായിട്ടാണോ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യബോധത്തെ നാം പരിഗണിക്കുന്നതു്? ശരീരപ്രകാരം കാണുവാനും സ്പർശിക്കുവാനും കഴിയുന്നവ മാത്രമാണോ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാം സത്യം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. നാം ആഴമായി ചിന്തിക്കുകയും ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ അർത്ഥം ആരായുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിലനിൽക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കേവലം ബാഹ്യമായവ അല്ലെന്നും ആത്മീയമാണെന്നും നമുക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. ദൈവം ആത്മാവാണ്. തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നാമോരോരുത്തരും ആത്മാവാണ്. ദൈവവുമായുള്ള ആത്മീയ ഐക്യമാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യമായിരിക്കേണ്ടതു്. ഈലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും നമ്മുടെ സകല സൌഭാഗ്യത്തിന്റെയും നിദാനവും അതു മാത്രമാണ്. നമുക്കു വേണ്ടി മനുഷ്യനായി കഷ്ടമനുഭവിച്ചു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട്, ഉയിർത്തെഴുന്നേററ്, അദൃശ്യനായി നമ്മോടുകൂടെയും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവാണ് ദൈവത്തെ നമുക്കു

നിഷ്പ്പിച്ചാൽ ഇരുകക്ഷികളും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാൻ തുടങ്ങും. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൎത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾതന്നെ യോജിപ്പു വന്നുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. "കഴമ്പുള്ള അധികാരം" എന്താണെന്നു കുരിശിൽകിടന്നുകൊണ്ടുകാണിച്ചകൎത്താവിന്റെ തൃപ്പാദത്തിൽ നമിച്ചുകൊണ്ട് ഉപവാസികളുംപീസുലീഗുംപ്രത്യാശാപൂർവ്വം പ്രവൎത്തിക്കുമ്പോൾ നിരാശയിലും താൽക്കാലിക പരാജയത്തിലും ആണ്ടുപോകാതെ അടുത്തു കിടക്കുന്ന അയൽക്കാരന് ആശ്വാസവചനം നല്കാൻ മുതിർന്ന കൎത്താവിന്റെ ശക്തിയിൽ പുതിയ വെളിച്ചവും ധൈര്യവും ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

ചരിത്രപംക്തി 12

മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളി സ്ഥാപകർ

(പി. എം. പത്രോസ്, മുളന്തുരുത്തി.)

ഇവരുടെ ഈ തിരിച്ചുപോക്കു കാലത്ത് വടക്കുംകൂർ രാജവംശവും പെരുമ്പടപ്പു സ്വരൂപവും തമ്മിൽ അത്യന്തം മൈത്രിയിലും സൌഹാർദ്ദത്തിലുമാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്. കടുത്തുരുത്തിൽനിന്നു വടക്കുംകൂർരാജവംശജരായ പല കൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാരും തൃപ്പൂണിത്തുറ, കണയന്നൂര്, കരീക്കാട്ട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ എഴുന്നെള്ളി പെരുമ്പടപ്പു മൂപ്പീന്നിനേയും രാജാക്കന്മാരേയും സന്ദർശിക്കയും മാടത്തുങ്കൽ സ്വരൂപത്തിലെ ഇളമുറത്തമ്പുരാക്കന്മാർ കടുത്തുരുത്തിലെത്തി പ്രതിസന്ദർശനം നടത്തുകയും ഉത്സവാദിഘോഷങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കയും ഒരു പതിവായിരുന്നു. പാണ്ടിപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ഏറ്റുമാനൂർ, കോട്ടയം, കടുത്തുരുത്തി കൂടി മുളന്തുരുത്തിവഴി കൊടുങ്ങല്ലൂർ എത്തുന്നതും അവിടെനിന്നു ഉത്തരേന്ത്യാ പ്രദേശങ്ങളായ ഗംഗാതീരം കടന്നു പോകുന്നതായ നെട്ടനെടുങ്കൻ രാജപാതയും ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രേ. ഈ പാതവഴി പാണ്ടിരാജ്യങ്ങളിലേക്കും അവിടെനിന്നും ഉത്തരേന്ത്യൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും കച്ചവടച്ചരക്കുകൾ ധാരാളമായി 'എരുത്തും പൊതി'മാർഗ്ഗേണ ഏററിറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പാതയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും കച്ചവടസംഘത്തിനു ചരക്കുകൾ കയററുവാനും ഇറക്കുവാനും വിശ്രമിപ്പാനുമായി ധാരാളം സങ്കേതസ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈവിധത്തിൽ പ്രബലമായ കച്ചവടം നടന്നിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു പള്ളിസ്ഥാപകരായ കടുത്തുരുത്തിക്കാർ മുളന്തുരുത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോയിട്ടുള്ളത്. മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനത്തിനു വളരെക്കാലം മുൻപ് ഇവിടെ വന്നെത്തിയ ഇവർ പള്ളിസ്ഥാപനസ്സു മുൻപും പിൻപുമായി ഇവിടെ എത്രകാലം അധിവസിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു വിശ്വാസയോഗ്യമായ അറിവോ തെളിവോ ഇല്ല. പള്ളിസ്ഥാപനാനന്തരം ഏതാണ്ട് മുന്നൂറിൽപ്പരം വർഷങ്ങൾ അവർ ഇവിടെ സ്ഥിരവാസക്കാരായിരുന്നുവെന്ന് പഴമക്കാരിൽനിന്നു കേട്ടുകേൾവി ഉണ്ട്.

മനുഷ്യർ സാധാരണയായി നിസ്സാരമെന്ന് കരുതി തള്ളിക്കളയുന്ന പലതും കാലാന്തരത്തിൽ സുപ്രധാനവും പ്രസിദ്ധവുമായ പല സംഗതികൾക്കും നിദാനമായി പരിണമിക്കാറുണ്ട്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ക്നാനായക്കാർ ഇവിടെനിന്നു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു ഇടയാക്കിയ ഒരു നിസ്സാര സംഭവം ഐതിഹ്യരൂപേണ ഇന്നും ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ഒരിക്കൽ വടക്കുംകൂർ രാജസ്വരൂപത്തിലെ ഒരു ഇളമുറത്തമ്പുരാൻ ഏതാനും അനുചരന്മാരൊന്നിച്ചു മുളന്തുരുത്തിവഴി തൃപ്പൂണിത്തുറ കോവിലകത്തേക്കു എഴുന്നെള്ളുകയായിരുന്നു. ഈ സമയത്ത് മുളന്തുരുത്തിക്കാരായ ഏതാനും നസ്രാണിബാലന്മാർ പള്ളിക്കു അല്പം തെക്കുപടിഞ്ഞാറായിക്കിടന്നിരുന്നതും ചില കാലങ്ങളിൽ മാത്രം കൃഷി ഇറക്കാറുള്ളതുമായിരുന്ന "കണ്ണിക്കുളം മററ"ത്തിൽ പന്തുകളിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ വാശിയോടു കൂടിയാണ് ഇരു ഭാഗക്കാരും കളിച്ചിരുന്നത്. ധാരാളം കാണികളും കൂടിയിരുന്നു. കാണികൾ കളിക്കാരെ ഇടയ്ക്കിടെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പന്തുകളിസ്ഥലത്തിന്റെ കൃത്യമായ സ്ഥലനിർണ്ണയം ഇന്നു ചെയ്വാനും സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷേ കണ്ണിക്കുളംമററം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥലവിഭാഗം ഇന്നും ഇവിടെ ഉണ്ട്. കാലപ്പഴക്കത്താൽ സ്ഥലത്തിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിതന്നെ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. വീടുകൾ പണിയിച്ചു ആളുകൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ ധാരാളം തെങ്ങും പറമ്പുകളും ഉണ്ട്. ഇവയെല്ലാം കൂടിച്ചേരുന്ന വിസ്തൃതമായ ഒരു മൈതാനപ്രദേശത്തിനാണ് ഇന്നും 'കണ്ണിക്കുളംമററം' എന്നു പറയുന്നത്. അനേക വർഷക്കാലം മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയുടെ കപ്യാരുജോലി പ്രശസ്തമാംവിധം വഹിച്ചിരുന്ന ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ ഭാര്യാഗൃഹം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു, കാലാന്തരത്തിൽ പല കൈമറിഞ്ഞു ഇടക്കാലത്ത് മുളന്തുരുത്തി പള്ളിവികാരി ബ. പാലക്കാട്ട് യോഹന്നാൻ കത്തനാർ അവർകൾക്ക് സിദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിമനോഹരമായ ഒരു ഗൃഹം പണിയിച്ചു ഏതാനും കാലം സ്ഥിരവാസം ചെയ്തിരുന്നതും അനന്തരകാലത്തു മുളന്തുരുത്തി ഗവണ്മെന്റ് ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയിരുന്നു ഒടുവിൽ സ്കൂൾ ചീഫ് ഇൻസ്പെക്ടർപദത്തിൽനിന്നും പെൻഷ്യൻ പററി വിശ്രമിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീ. ടി. ആർ. രാമൻനമ്പ്യാർ ബി. ഏ. എൽ.

പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തിത്തരികയും ദൈവവും നാമും തമ്മിലുള്ള ആത്മീയഐക്യം നമുക്ക് അനുഭവയാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആ കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങളെ നാം ശ്രവിക്കുന്നുണ്ടോ? "നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ." കാണാതെതന്നെ കർത്താവിനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ പരിശുദ്ധാത്മസഹായം നമുക്കു ലഭ്യമാണ്. അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറുണ്ടോ? ശരീരപ്രകാരം നമ്മുടെ കർത്താവു ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തന്നോടുള്ള സമ്പർക്കം മൂലം തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും താൻ മുഖാന്തരം ദൈവത്തോടടുക്കുവാനും അന്നു ജീവിച്ചിരുന്നവർക്കു കഴിഞ്ഞതുപോലെ ഇന്നു നമുക്കും കഴിയും. അന്ന് അവർ ആത്മീയദാഹത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടി തന്നെ സമീപിച്ചതുപോലെ ഇന്നു നാമും തന്നെ സമീപിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും ശക്തിയും അവർക്കു 'അനുഭവപ്പെട്ടതിലും അധികമായി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടും. നമ്മുടെ ആഗ്രഹവും വിശ്വാസവും മുഴുവനായി നാം അവനിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ സംശയം പ്രദർശിപ്പിച്ച തോമാസ് കർത്താവ് യെരുശലേമിലേക്ക് പോകുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ എന്താണ് പറഞ്ഞത്, "അവനോടുകൂടെ മരിക്കുവാൻ, നമുക്കും പോകാം" എന്നാണ്. അങ്ങനെയുള്ള സ്വാമിഭക്തിക്കും സ്നേഹത്തിനും പ്രതിഫലമായിട്ടാണ് "എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമായുള്ളോവേ" എന്നു ഏററുപറയുവാൻ പര്യാപ്തമായ പ്രത്യക്ഷമായ വെളിപാട് തോമസിനു ലഭിച്ചത്. നമുക്കും തോമാസിനുണ്ടായ വിശ്വാസം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ തോമാസിന്റെ സ്വാമിഭക്തിയും സ്നേഹവും വേണം. ആഗ്രഹിക്കയും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്താൽ ആ സ്നേഹം തന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു ചൊരിഞ്ഞുതരും. അതിനു ദൈവം ഇടയാക്കട്ടെ.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

നാലാം സുവിശേഷം

തിങ്കൾ: വി. യോഹ: 12: 44–50

കർത്താവായ യേശുമിശിഹാ യരുശലേം ദേവാലയാങ്കണത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറയുന്ന ഈ വചനങ്ങൾ രക്ഷയുടെയും ന്യായവിധിയുടെയും വചനങ്ങളാണു്. സ്വാർത്ഥലോഭമോഹങ്ങൾക്കടിമകളായി ഇരുട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചു് സ്വന്തം ആത്മാവിനെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യജാതിക്കു് വെളിച്ചവും ജീവനും താൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. "ഞങ്ങളെങ്ങിനെയാണു ജീവിക്കേണ്ടതെന്നു് ഞങ്ങളറിഞ്ഞില്ല" എന്നുള്ള ഒഴികഴിവു് പറയുവാൻമനുഷ്യനു് ഇനിഅവസരമില്ല. ദൈവത്തെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നോ അവന്റെ ഹിതമെന്താണെന്നു് ഞങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നോ മനുഷ്യജാതിക്കിനി പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ദൈവവചനങ്ങളാണു്. അവയെ അനുസരിച്ചാൽ രക്ഷ, അവയെ അഗണ്യമാക്കിയാൽ നിത്യനാശം–മറ്റു പോംവഴികളൊന്നുമില്ല. അനുസരണജീവിതമാകുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം, ജീവന്റെ വിളി. അതിനുള്ള അവസരം ഇന്നാകുന്നു. നാളെ നമ്മുടെതല്ല.

ചൊവ്വാ: വി. യോഹ: 13: 1–5

വേദപുസ്തകത്തിലെ ഏററവും പ്രൌഢവും അഗാധവുമായ ഒരു ഭാഗത്തിലേക്കാണു നാം പ്രവേശിക്കുന്നതു്. 13മുതൽ 17 വരെയുള്ള ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെയും രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരേണ്ട ഭാഗങ്ങളാണു്. ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യേകിച്ചും ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറയാണീ ഭാഗങ്ങൾ.

ലോകത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, നിത്യതയുടെയും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, സർവ്വസൃഷ്ടികളുടെയും വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു നിതാന്തസംഭവത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനപൂർവ്വമായ വിവരണത്തിലേക്കാണു് സുവിശേഷകൻ പ്രവേശിക്കുന്നതു്.

ലോകരക്ഷയ്ക്കായുള്ള തന്റെ വ്യാപാരത്തിൽ, ദൈവത്തിൽ നിന്നും വന്നവനും ദൈവസമനും ദൈവവുമായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവു് ആദ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്താണെന്നു് ചിന്തിച്ചു് ധ്യാനിക്കുക.

ബുധൻ: വി. 13: 1–5

സർവ്വസ്രഷ്ടാവായ ദൈവവും മറുതലിപ്പുകാരനായ സാത്താനും തമ്മിലുള്ള ഈ പ്രാപഞ്ചികസംഘട്ടനത്തിലെ കരുവൊരുക്കത്തെ നാം പഠിക്കണം. സാത്താൻ യൂദാസ് കറിയോത്താ വഴിയായും ദൈവം തന്റെ ഏക പുത്രൻ വഴിയായും ആ മേൽമുറിയിലെ പടക്കളത്തിൽ പോരിനൊരുങ്ങി നില്ക്കുകയാണു്. ഈ ലോകത്തിന്റെ ഭരണാധികാരം സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നും വഞ്ചനമൂലം തട്ടിയെടുത്തിട്ടുള്ളവനാണു് സാത്താൻ. സർവ്വലോകരുടെയും സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകർത്താവായ ദൈവമാണു് യേശുമിശിഹാ.

ഈ പെരുമ്പോരിലെ ആയുധങ്ങളേവയാണു്? സാത്താൻ തന്റെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ വഞ്ചനയുടെ ഉപകരണമായി യൂദായെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ നിത്യസ്വഭാവമായ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം പ്രിയപുത്രനിൽക്കൂടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

മേൽ വസ്ത്രം ഉരിഞ്ഞു് വെയ്ക്കുകയെന്നതു് ദൈവം തന്റെ മഹത്വം മാററിവെയ്ക്കുന്നതിന്റെ സൂചനയാണു്. തോർത്തു് അരയിൽ കെട്ടി തന്നിൽ താഴെയുള്ളവരുടെ കാലു കഴുകുകയെന്നുള്ളതു് സ്നേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രകടനമാണു്.

ഇന്നും സഭയിലെ പെരുമ്പോരിൽ ഈ രണ്ടുപകരണങ്ങളാണു് അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. യൂദായുടെ ഉപകരണം പ്രത്യക്ഷവിജയത്തിനു് കാരണമാക്കിയെങ്കിലും അവസാനം ആത്മഹത്യയായിരുന്നു. പ്രത്യക്ഷ പരാജയത്തിന്റെ കുരിശുമാത്രമാണു് അവസാന വിജയം നൽകുന്ന ക്രൈസ്തവ ഉപകരണം.

വ്യാഴം: വി. യോഹ: 13: 6–11

6—ാം വാക്യം

"കർത്താവേ എന്റെ കാൽ നീ കഴുകുന്നുവോ?" പത്രോസ് ഈ ദിവ്യകർമ്മത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. തന്റെ താഴ്മയിൽ കൂടെയാണു ലോകത്തിനു് രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതെന്നു് പത്രോസിനു ധരിക്കുവാൻ കഴിവില്ല. അതു പിന്നീടു് മനസ്സിലായിക്കൊള്ളുമെന്നു് താൻ പ്രിയ ശിഷ്യനോടു പറയുന്നു. ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുകയെന്നുള്ളതു്, കാര്യകാരണസഹിതം എല്ലാം മനസ്സിലായതിനു് ശേഷമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തതിനു് ശേഷമായിരിക്കും ആ പ്രവൃത്തിയുടെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശം നമുക്കു് മനസ്സിലാകുന്നതു്.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കാൽകഴുകൽകൊണ്ടു് മാത്രമേ തന്റെ രാജ്യത്തിലും രക്ഷയിലും പങ്കുണ്ടാവുകയുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, തനിക്കു് വലിയ പങ്കുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി തന്നെ ആപാദചൂഡം കഴുകണമേയെന്നാണഭ്യർത്ഥന. ഈ കഴുകലിൽ ഒരു മാന്ത്രികശക്തിയുണ്ടെന്നു് ധരിച്ചിട്ടാണോ? ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിശുദ്ധ കൂദാശകളെപ്പററിയും ചിന്തിക്കുക.

വെള്ളി: വി. യോഹ: 13: 12–20

തന്റെ മഹത്വം മാററിവെയ്ക്കുക എന്നുള്ളതു് ഒരു താൽക്കാലിക നടപടിയായിരുന്നു. ലോകരക്ഷയ്ക്കു് വേണ്ടിയുള്ള തന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തെമാത്രമാണു് അതു് കുറിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ താൻ തന്റെ മഹത്വത്തെ വീണ്ടും എടുക്കുന്നു. (വാക്യം 12) തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഉപദേശകനും നാഥനുമായി വീണ്ടും സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നു. സൂചകപ്രവൃത്തികളായ കൂദാശകളുടെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നതും അർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനവും ഉപദേശവും മൂലമാണു്.

തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ അർത്ഥം, നാഥനും ഗുരുവുമായ താൻ തന്റെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതു് ശക്തിമൂലമോ ബലംമൂലമോ അല്ല, വിനീതസേവനം വഴിയാണെന്നാണു്. തന്റെ അധികാരം മുഴുവൻ താൻ ഈ ശിഷ്യന്മാരെത്തന്നെയാണു് ഏല്പിക്കുവാൻ പോകുന്നതു്. സഭാഭരണത്തിൽ അവരും തങ്ങളുടെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതു് സ്നേഹമസൃണമായ സേവനം കൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് താൻ വ്യക്തമായി പറയുന്നു. ഇന്നും സഭയിൽ യഥാർത്ഥമായ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് മററു മാർഗ്ഗമില്ല.

ശനി: വി. യോഹ: 13: 21–30

തന്റെ കൂടെ മൂന്നുവർഷത്തിൽ കൂടുതൽ നടന്നു് പഠിച്ച ശിഷ്യന്മാരിൽ

(ശേഷം 12–ാം പേജിൽ)

ററി. വിലയ്ക്കുവാങ്ങി അദ്ദേഹം പാർത്തിരുന്നതുമായ ഒരു സ്ഥലമാണിതു്. ഇപ്പോൾ അവിടെ ഒരു ഈഴവൻ ആണു് പാർക്കുന്നതു്. ഈ അടുത്തകാലത്തു് പരേതനായ കണ്ണിക്കുളത്തിൽ കുറു എന്ന ദേഹത്തിനു പ്രസ്തുത പേർ സിദ്ധിച്ചതും കണ്ണിക്കുളംമററത്തിലെ ചിരകാലതാമസം കൊണ്ടായിരുന്നു.

(5-ാംപേജ് തുടർച്ച)

അദ്ദേഹം നിത്യനായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിത്യദൈവത്വം മുഴുവനും തന്നെ പുത്രനാം ദൈവത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മാവാം ദൈവത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും അവർ മൂന്നു ദൈവങ്ങളല്ല. ഒരു ദൈവം മാത്രമാണ്. ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കുവാൻ "ബാറൂസിയാ" തികച്ചും പര്യാപ്തമല്ല.

"ശേപബൂസിയാ" എങ്ങിനെ ഈ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കാം. "ശേപ" "ശവ്യൊ"യിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്നു എന്നു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെ ക്രിയാരൂപം "എശീത്വ" എന്നാണ്. അതിനു യോജിച്ചു ഒരുമിച്ചു, സമീകരണം പ്രാപിച്ചു എന്നെല്ലാമാണർത്ഥം. ശവ്യൊ–യോജിച്ചിരിക്കുന്നവൻ, ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്നവൻ, സമൻ. ഈ മൂന്നർത്ഥവും കൂടെ ചേരുമ്പോൾ "ബാർ" നൽകുന്നതിനെക്കാൾ വളരെ അഗാധമായ അർത്ഥമാണു ലഭിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം സുറിയാനിയിൽ നിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമചെയ്യുന്നവർ "ശേപബൂസിയാ"യ്ക്കു "ഊസിയാ"യിൽ സമനെന്നുള്ള അർത്ഥമാണു നിശ്ചയിച്ചത്. ആ അർത്ഥം പദത്തിനുണ്ട്. എന്നാൽ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ വേദശാസ്ത്രപരമായ ആശയം വ്യക്തമാക്കുവാനതു മതിയാകയില്ലായെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. "ഊസിയായിൽ പിതാവിനോടു തുല്യമായി യോജിച്ചു ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്നവൻ" എന്നതാണു ചുററുപാടിലെ അർത്ഥം.

"ശേപബൂസിയാ"യുടെ അർത്ഥം മേൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച മേശയുടെ ഉദാഹരണം വെച്ചുകൊണ്ടു സ്വല്പം കൂടെ ചിന്തിക്കാം. "മേശത്വം" എന്ന വർഗ്ഗനാമത്തിൽ പെട്ട വസ്തുക്കളെല്ലാം മേശകളാണ്. അഥവാ മേശയുടെ രൂപം (form) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളാണ്; മേശകൾ. ഓരോ മേശയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടാണല്ലോ ഉണ്ടാക്കിപ്പോരുന്നത്. ഒരു തടിയുടെ ഒരു ഭാഗം കൊണ്ടു ഒരു മേശയും വേറൊരു ഭാഗം കൊണ്ടു മറെറാരു മേശയും നിർമ്മിക്കുന്നു. ഇതു സാധാരണ കാണാവുന്നതാകയാൽ ചിന്തിക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ളതല്ല. ലോകത്തിൽ നിർമ്മിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു സംഗതി ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ പോകുകയാണ്. ഒരു തടിയുടെ ഒരു ഭാഗം കൊണ്ടു, ഒരു രൂപത്തിലും വലിപ്പത്തിലും, ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ എല്ലാ വിധത്തിലുമൊരുപോലെയും രണ്ടോ മൂന്നോ മേശകളുണ്ടാക്കി എന്നനുമാനിക്കുക. ഇങ്ങിനെ മനസ്സുകൊണ്ടു ദർശിക്കാവുന്ന മേശകൾ തമ്മിൽ "ശേപബൂസിയാ" ബന്ധമുണ്ട്. ഈ ഉദാഹരണമതേപടി ത്രിത്വവിശ്വാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഹായകമെന്നു മനസ്സിലാക്കരുത്. "ശേപബൂസിയാ" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാൻ മാത്രമേ ഇതുപയോഗിക്കാവൂ. ഇതു മനസ്സിൽ കരുതി വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ "ശേപബൂസിയാ" യുടെ അർത്ഥം ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. പുത്രനാം ദൈവം പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ "ശേപബൂസിയാ" ആണെന്നത്രെ വിശ്വാസപ്രമാണമുൽഘോഷിക്കുന്നതു. അതിലടങ്ങുന്ന ആശയമേതാണ്ടിങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കാം. പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ ഏക ഊസിയായിൽ (സാരാംശത്തിൽ) ആ ഊസിയാ മുഴുവനും നിത്യമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നവനും പുത്രത്വം, മനുഷ്യാവതാരം എന്നിവയൊഴികെ സർവ്വത്തിലും പിതാവിന്റെ അനാദ്യന്തമായ ദൈവത്വം പരിപൂർണ്ണമായി വഹിച്ചിരിക്കുന്നവനുമായ ഒരു നിത്യേകപുത്രനുണ്ട്. അതുപോലെ ദൈവത്വത്തിൽ ഒരു നിത്യേക പരിശുദ്ധാത്മാവുമുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രൻ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു ലോകത്തെ എന്നേക്കുമായി രക്ഷിച്ചു എന്നും, പരിശുദ്ധാത്മാവു സഭയിലും നമ്മിലും വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നും, ഏററുപറയുമ്പോൾ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കതീതമായ ഈ അവർണ്ണനീയ മർമ്മത്തെയാണു നാം പ്രഘോഷിക്കുന്നത്. ഈ ആശയം സാരാംശത്തിൽ സമത്വമുള്ള എന്ന തർജ്ജമകൊണ്ടു വ്യക്തമല്ല എന്നു പറഞ്ഞേതീരൂ. "ശേപബൂസിയാ" എന്ന സുറിയാനിപദത്തിന്റെ മുഴുവനർത്ഥവും കൂടെ എടുക്കുന്നപക്ഷം ഊസിയായിൽ (സാരാംശത്തിൽ) സമമായി യോജിച്ചു ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥം ലഭിക്കും. അതു മേൽവിവരിച്ച ആശയം കുറേ ഒക്കെ എങ്കിലും വ്യക്തമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തവുമാണ്.

ഇനിയും ഗ്രീക്കിലെ പദം വച്ചുകൊണ്ടു ചില കാര്യങ്ങൾകൂടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ശേപബൂസിയായുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ആശയങ്ങൾ "ഹോമോഊസിയോസി"ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും പറയേണ്ടതാണ്. വായനക്കാർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സഹായകമെന്നു കരുതി ഈ പ്രതിപാദനരീതി സ്വീകരിച്ചു എന്നേയുള്ളു. ഗ്രീക്കിൽ ഹോമോസ് എന്നും, മോണോസ് എന്നും രണ്ടു പദങ്ങളുണ്ട്. ഹോമോസ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒന്നു തന്നേ (one and the same) എന്നും, മോണോസ് എന്നതിനു അദ്വിതീയമായ ഒന്ന് (uniquely one) എന്നുമാണർത്ഥം. ഒന്നും മറെറാന്നും തമ്മിലുള്ള ഏകാത്മകത്വ (sameness) ത്തെ ഹോമോസ്

വെളിപ്പെടുത്തുവാനുപകരിക്കുന്നു. ഒന്നിന്റെ ആന്തരികമായ ഐക്യത്തെ (inner unity) മോണോസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ പദങ്ങൾ തമ്മിൽ സൂക്ഷ്മമായ അത്ഥവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അതു ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഗെനസ് എന്ന പദം രണ്ടിന്റെയുംകൂടെ ചേർത്തുനോക്കിയാൽ മതി. ഗെനസ്—ജാതി, വംശം, ചാർച്ച, ജനയിതാവ് (parent) ഇതിൽനിന്നാണ് ഇംഗ്ളീഷിലെ genus ഉണ്ടായതു്. ഹോമോഗെനസ്—ഒരേ ജാതിയിൽ അഥവാ വംശത്തിൽപ്പെട്ട. ഗെനസ്—ഒന്ന്, അതിലുൾപ്പെട്ടവർ പലർ. ഇവിടെ ജാതി ബന്ധം മാത്രമല്ല; അതുമൂലം അന്യോന്യമുള്ള ബന്ധവുമുൾപ്പെടുന്നു. (belonging together to the one and the same genus) മോണോഗെനസ്—ഏകജാതൻ. ഒരമ്മയിൽനിന്നുള്ള ഏകപുത്രൻ എന്ന അത്ഥത്തിലാണ് ഇതു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഏകജാതനായ പുത്രൻ എന്ന പദത്തിനു ഗ്രീക്കിലുപയോഗിക്കുന്ന വാക്കിതാണ്. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനും എന്നു നാം ചൊല്ലുന്നതിനു പകരമായി ഗ്രീക്കിലുള്ളതുമിതത്രെ. വർഗ്ഗത്തിലദ്വിതീയൻ (uniqne in the genus) എന്നതാണിതിന്റെ അക്ഷരപ്രകാരമുള്ള അത്ഥം. ഈ ആശയ വെളിച്ചത്തിൽ ഹോമോ ഊസിയോസിന്റെ അത്ഥം ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. അതിനു്— ഒരേ ഊസിയായിലൊരുമിച്ചു യോജിച്ചിരിക്കുന്നവൻ എന്നാണത്ഥം. (belonging together to the one and the same ousia.) ഇംഗ്ളീഷിൽ ഈ പദം തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു (consubstantial) എന്നാണ്. co—അഥവാ con—ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്നഅവസ്ഥ (togetherness)യെ ആണല്ലോ വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. ഗ്രീക്കിൽ ഹോമോ ഊസിയോസ് എന്ന കൂട്ടുപദമുണ്ടാക്കിയതുപോലെ മോണോ ഊസിയോസ് എന്നുമുണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ പുത്രന് ഊസിയായിൽ പിതാവുമായി ഏകത്വമുണ്ടെന്നു വരുമായിരുന്നു. അതിന്റെ അത്ഥമിങ്ങനെയായിരിക്കും. പിതാവും പുത്രനും രണ്ടാളുകളായി അറിയപ്പെട്ടു പോരുന്നു എങ്കിലും ഊസിയായിൽ അവരിരുവരുമൊരാൾ മാത്രമാണ്. അവരുടെ ദ്വയത്വം നമുക്കു ദർശിക്കാമെന്നേയുള്ളു. അതു നിത്യമല്ല. ഇതു തന്നെയാണ് സബെല്ല്യോസിന്റെ വിശ്വാസവിപരീതം. നിഖ്യാ സുന്നഹദോസാണ് 325....ൽ ഹോമോ ഊസിയോസ് എന്ന പദം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽചേർത്തു; അന്നുമുതൽ ഒരമ്പതു കൊല്ല കാലത്തോളം സഭയിൽ നീണ്ടുനിന്ന വിവാദ കോലാഹലങ്ങൾക്കു കാരണം അറിയോസ്യരും അവരോടു ചേർന്നിന്നവരും ഹോമോ ഊസിയോസിനു് മോണോ ഊസിയോസിന്റെ അത്ഥമേ ഉള്ളു എന്നു ശഠിച്ചുപോന്നതായിരുന്നു. അതിനാൽ ഹോമോ ഊസിയോസ് മലയാളത്തിൽ തജ്ജമചെയ്യുവാനോ അതിന്റെ അത്ഥം വ്യക്തമാക്കുവാനോ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഈ പദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ആശയവ്യത്യാസം സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതുപോലെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ് ഹോമോ ഊസിയോസും. അതിന്റെ ബഹുവചനരൂപമായ ഹോമോയി ഊസിയോസും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതിനു് ഊസിയായിൽ സാമ്യമുള്ളവർ, തുല്യതയുള്ളവർ, ഒരുപോലെയുള്ളവർ എന്നെല്ലാമാണത്ഥം. ഹോമോ ഊസിയോസ് സബെല്ല്യോസിന്റെ വിശ്വാസവിപരീതത്തിലേക്കു നയിക്കുമെന്നു ഭയന്നു് ഒരുകൂട്ടമാളുകൾ 357....നോടടുത്തു് അതിനു പകരമായി നിർദ്ദേശിച്ച പദമാണ് ഹോമോയി ഊസിയോസ്. ഈ പദത്തിന്റെ ദൃഷ്യം അലക്സന്ത്ര്യായിലെ വി. അത്താനാസ്യോസ് ആദിയായ പിതാക്കന്മാർക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ പ്രയാസമല്ലായിരുന്നു. "പുത്രൻ സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനെ പോലെയുള്ളവൻ" എന്ന അത്ഥമേ ഇതുകൊണ്ടുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. ബഹുവചനരൂപമാകയാൽ അവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഐക്യമല്ല എന്നു വരും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അതു ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തിലേക്കു വഴിതെളിക്കുമായിരുന്നു. 381ൽ കൂടിയ കുസ്തന്തീനോസ്പോലീസു സുന്നഹദോസു് നിഖ്യാസുന്നഹദോസു നിശ്ചയം ശരിവയ്ക്കുകയും, "ഹോമോ ഊസിയോസ്" ക്രിസ്തീയവിശ്വാസ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ത്രിത്വവിശ്വാസത്തിനു നിദാനമായി സഭ കണ്ടതു് ബുദ്ധിപരമായ വ്യാഖ്യാനമല്ല. യേശുക്രിസ്തു ലോകത്തിനു ദാനം ചെയ്ത രക്ഷയും, അതിനു അടിസ്ഥാനമായി നിൽക്കുന്ന ദിവ്യ വെളിപ്പാടുമാണ്. ആ സത്യ പ്രഘോഷണത്തിനു് "ഹോമോഊസിയോസ്" എന്ന പദം ഒരുപകരണമായി സഭ ഉപയോഗിച്ചു എന്നേ ഉള്ളു.

ഈ പദമെങ്ങിനെ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യണമെന്നു് വ്യക്തമായി പറയത്തക്ക മലയാള ഭാഷാവ്യുല്പത്തി എനിക്കില്ലാത്തതിൽ ഖേദമുണ്ടു്. മുകളിൽ വ്യക്തമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ആശയങ്ങൾ മനസ്സിൽ കരുതി മലയാളഭാഷാപാടവമുള്ള ആരെങ്കിലും ഒരു നിർദ്ദേശം നൽകുന്നതു കൊള്ളാം. അതു സഭയിലെ വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരംഗീകരിക്കുകയും എപ്പിസ്കോപ്പൽസുന്നഹദോസു് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ അതിനു പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയുള്ളു. അതുവരെ മേൽ വിവരിച്ച ആശയം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്പോഴത്തെ തർജ്ജമ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല. "സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോടേകത്വമുള്ള" എന്ന നിർദ്ദേശം എനിക്കു തൃപ്തികരമായി തോന്നുന്നില്ല. അതിനു് മേൽ വിവരിച്ച "മോണോ ഊസിയോസി"നുള്ള അത്ഥമേ ഞാൻ കാണുന്നുള്ളു എന്നു പറയുന്നതു് ക്ഷമിക്കണം. അതിനു ഞാൻ കാണുന്ന അത്ഥം വ്യക്തമാകാം. "പിതാവും പുത്രനും രണ്ടാളുക

Licence No. 498 Dated 20-8-1946 M.Reg. 526

THE CHURCH WEEKLY

ളായി അറിയപ്പെട്ടു പോരുന്നു. എങ്കിലും സാരാംശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ (from the point of view of സാരാംശം) അവരിരുവരും ഓരാൾ മാത്രമാണ്. അവർ തമ്മിൽ നമുക്കൊരു വ്യത്യാസം കാണാം; എന്നാലതാത്യന്തികമല്ല; ആത്യന്തികമായി അവരിരുവരുമൊരാൾമാത്രമത്രെ." ത്രിത്വ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ദൈവത്വത്തിൽ നിത്യമായ ഏകത്വവും അനാദ്യന്തമായ ത്രിത്വവുമുണ്ടെന്നാണ്. അതിനെ ആരെങ്കിലും ചോദ്യം ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ പറയുന്നതായി മനസ്സിലാക്കരുത്. നിർദ്ദേശിച്ച തർജ്ജമയിലതു വ്യക്തമല്ലായെന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. അതു വ്യക്തമാകാത്ത പക്ഷം സബേല്യോസിന്റെ വിശ്വാസവിപരീതമായിരിക്കും ഫലം. ആ വിശ്വാസം പുതിയ ഭാഷയിലും വേഷത്തിലും തല പൊക്കി വരാറുണ്ട്. അതു കൊണ്ട്, അതിനു സഹായകമായി തീരാവുന്നതാണ്. ഗ്രീക്കിലെയും സുറിയാനിയിലെയും ആശയം "സഹസാരാംശത്തിൽ പിതാവുമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നവൻ" എന്നു മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യാം. ഇതു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ കൊള്ളാമോ എന്നെനിക്കു നിശ്ചയമില്ല.

"ഹോമോ ഊസിയോസ്" എന്ന പദത്തിന്റെ വേദശാസ്ത്രപരമായ പ്രധാന്യം എന്റെ പ്രത്യേകപഠനത്തിനു വിഷയമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തെപ്പററി ചർച്ചുവീക്കിലിൽ കണ്ട പ്രതിപാദനം എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ആ പ്രതിപാദനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ചില ആശയങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു് പലർക്കും പ്രയോജനകരമായി തീർന്നേക്കാമെന്നു കരുതി മാത്രമാണ് മുമ്പയച്ച പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്തും ഈ ലേഖനവുമെഴുതിയതു്. എഴുതിവന്നപ്പോൾ പല ആശയങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുവാൻ മലയാളഭാഷയിലുള്ള എന്റെ ജ്ഞാനം പോരായെന്നു ബോദ്ധ്യമായി. എങ്കിലുമൊന്നു ശ്രമിച്ചു നോക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിലെ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു് കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചു കൊള്ളാം.



പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്തു്

സർ, ബ: വി. സി. ശമുവേലച്ചന്റെ മേൽ കണ്ടെന്ന ലേഖനം വായിച്ചു. "സഹ സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോടേകത്വമുള്ളവൻ" എന്നു മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അറിയൂസിന്റേയും സെബല്ല്യസിന്റേയും വേദവിപരീതങ്ങൾ അകററാമെന്നു തോന്നുന്നു. "യോജിച്ചിരിക്കുന്നവൻ" എന്നു മാത്രമായാൽ ത്രിത്വത്തിലുള്ള ഏകത്വം പ്രസ്പഷ്ടമാകുന്നില്ല. പിതാവിനും പുത്രനും നിത്യമായുള്ള പ്രത്യേകത കാണിക്കുവാൻ 'സഹ' എന്ന വാക്കും ഒരുമ കാണിക്കുവാൻ ഏകത്വം എന്ന വാക്കും പര്യാപ്തമായിരിക്കും. അതിനാൽ ബ. അച്ചൻ സൂചിപ്പിക്കുന്ന മലയാള തർജ്ജമയിൽ ഈ ചെറിയ ഭേദഗതി വരുത്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. "സമത്വം" എന്ന വാക്കു പോരാ എന്നുള്ളതിൽ നിരൂപകന്മാർ എല്ലാം യോജിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയോടും വിനയത്തോടും പഠിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വൈരുദ്ധ്യപ്രസ്താവനയുടെ രഹസ്യം മനസ്സിലാവൂ.

ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ്

(9-ാംപേജ് തുടർച്ച)

ഇപ്പോഴും ശരിയായ വിശ്വാസം കാണുന്നില്ല. അവരിലൊരുത്തൻ തന്നെത്തന്നെ ഒററിക്കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായുമിരിക്കുന്നു. തന്റെ ക്രൂശിന്റെ നിഴൽ ആ മേൽമുറിയുടെ മീതെ വീണുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ തനിക്കു് ഹൃദയവേദനയുണ്ടാവുകയെന്നുള്ളതു് സ്വാഭാവികം മാത്രമാണല്ലോ.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാർവ്വിടത്തിലായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും തന്റെ മാർവ്വിടത്തിലാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു് മാത്രമേ ദൈവത്തിന്റെ നിഗൂഢസത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയുള്ളു.

ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി വരിസംഖ്യ

(എപ്പോഴും മുൻകൂർ)

	രു.	ണ.	പ.
ഒരു വർഷത്തേക്കു്	6	0	0
ആറു മാസത്തേക്കു്	3	0	0
ഒററപ്രതി	0	2	0
ഇൻഡ്യയ്ക്കു വെളിയിൽ		8	0

Printed and Published by N. M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam.